

	For Dernes Bedkommende.				For Jyllands Bedkommende.		
	Besætninger paa:				Besætninger paa:		
	1 Stk. Hornkvæg	2 Stk. Hornkvæg	3 Stk. Hornkvæg		1 Stk. Hornkvæg	2 Stk. Hornkvæg	3 Stk. Hornkvæg
1881.....	100	100	100	1881.....	100	100	100
1888.....	88	93	100	1888.....	118	119	104
1893.....	58	85	119	1893..	89	97	106

Paa Derne er Antallet af Besætninger med 1 Stk. Hornkvæg — med stedsige stigende Styrke — gaaet ned til i 1893 knapt at være $\frac{1}{2}$ af, hvad det var i Aaret 1881. Antallet af Besætninger paa 2 Stk. Kvæg viser ganske den samme Bevægelse — men med ringere Styrke, idet Faldet her kun udgør 15 pCt. Besætningerne paa 3 Stk. Kvæg holde sig uforandrede paa 100 i Tiden 1881 til 88, hvorefter de indtil 1893 vise en Dødsang af 19 pCt.

I Jylland har Bevægelsen en noget anden Karakter, idet samtlige de tre Størrelsesklasser vise Fremgang fra 1881 til 1888; derefter følger en Nedgang for de to laveste Klassers Bedkommende (størst for Besætninger paa 1 Stk. Kvæg), medens Antallet af Besætninger paa 3 Stk. er i vedvarende, svagere Fremgang. Det vil heraf ses, at Bevægelsen efter 1888 er ens paa Derne og i Jylland — kun at den er kraftigst det første Sted.

Denne Nedgang i de smaa Besætningers Antal paabises at have sin Grund i en Fremgang i deres Kvæghold, idet en stor Del af de Besætninger, der før talte 1 Stk. Kvæg, nu tæller 2 Stk., en Del, der før talte 2, tæller nu 3 Stk. o. s. v., hvorved de Besætninger, som i det paagældende Tidsrum have forøget Kvægholdet fra højst 3 til mindst 4 Stk. Kvæg, gaa uden for den Del af Kvægbesætningerne, der her ere gjorte til Genstand for Undersøgelse.

Det er umiddelbart indlysende, at en modsat Bevægelse — en Formindskelse af Kvægholdet i de smaa Besætninger — vilde fremkalde den modsatte Virkning, nemlig en Stigning af de smaa Besætningers Antal, og det er højst sandsynligt, at man netop ad denne Vej maa søge Hovedårsagen til, at Jyllands smaa Kvægbesætninger ere stigende i Antal i Tiden 1881 til 1888; det viser sig nemlig at Studeholdet i Jylland i dette Tidsrum er stærkt aftagende (fra 90,765 til 52,144 Stk.), vel nærmest paa Grund af en forøget Anvendelse af smaa, fremmede Heste til Trækdyr, og det er klart, at en saadan Afgang i Kvægholdet kan have bragt en Mængde Besætninger ned fra mindst 4 til højst 3 Stk. Hornkvæg. Fra 1888 til 1893 faar man — som alt berørt — den modsatte Bevægelse i Jyllands smaa Besætninger: Antallet er faldende, hvad der ifølge det foregaaende vil sige, at deres Størrelse gennemgaaende er voksende, og det er værd at lægge Mærke til, at Studeholdet i denne Tid atter er tiltagende (fra 52,144 til 60,595 Stk.)*), hvorvel Hornkvægsbesætningernes Størrelse er vokset betydeligt mere, end der kan forklæres ved denne Stigning alene.

Bortset fra Jyllands ejendommelige Forhold i Tiden 1881 til 1888 kan det altså sies, at de smaa Besætningers Kvæghold i den senere Tid — særlig siden 1888 — har været i en meget betydelig Fremgang, og der er Sandsynlighed for, at denne Bevægelse ikke har været uden Indflydelse paa den eksisterende Mangel paa Arbejdskraft; ganske vist tillader det foreliggende Materiale ikke mere indgaaende Undersøgelser paa

*) En mere indgaaende Undersøgelse for et snævrere Omraade synes at godtgøre, at den Tilbøjelighed, der en Tid var til at anskaffe smaa, fremmede Heste i Stedet for Stude, i alt væsentligt, er forsvunden eller dog kendetil svækket.